

הפרויקט ואיתי עבדו 3 מומחים מקולומביה מטעם תה"ל ויחד הקמנו את בית-הספר לדרגים מנהלתיים ובו קיימנו קורסים לניהול. הייתי האחראי, דאגתי לחלק המתודולוגי, הכנת תכניות על בסיס "למוד דרך מקרים", והקולומביאנים, שהיה להם הניסיון המקצועי הכינו את התכנים.

בתקופה שחינו שם, כשהמשפחה מפוצלת (אני במספר מדינות במרכז אמריקה: הונדורס, אל סלוודור וגוואטמלה והמשפחה בקוסטה ריקה), שושנה המשיכה בלימודיה בציור וגם הצליחה לקיים מספר תערוכות, אם כחלק מקבוצה ואם בתערוכת יחיד, כמו התערוכה הגדולה באולמי "אינס" (המכון הלאומי לבטיחות) שזכתה להדים חיוביים גם בתקשורת.

מההסתדרות למפלגה

חזרנו מהשליחויות הללו במרכז אמריקה, בהתחלת 1984, למחלקה לקשרים בינלאומיים בהסתדרות בה ניהלתי את המדור לאמריקה הלטינית. אחד מן הדברים שיזמתי ובצעתי לאורך עבודתי שם היה ארגון "יום השגרירים", מוקדש לשגרירים הזרים המשרתים בישראל ובהם הצגנו את הפעילות ההסתדרותית לגונויה, במשך יום שלם, הן על ידי הרצאות והן על ידי סיורים וביקורים במוסדות ההסתדרות. פעילות זו זכתה להדים רבים ובהשתתפות נאה של שגרירים. ניסיון זה העברתי גם למפלגת העבודה, כשב-1986 הוזמנתי לעבוד במחלקה לקשרי חוץ.

מיום בואי לארץ, כהמשך לחיים התנועתיים שלי, הצטרפתי למפלגת הפועלים הארץ-ישראלית (מפא"י) האחראית להקמת מדינת ישראל. בכל תקופת חיינו בקבוץ השתתפתי בפעילות מפלגתית, במיוחד בעת הבחירות הכלליות במדינה, בהן היינו יוצאים לעיר הקרובה, אשקלון, לחלק חומר הסברה על המפלגה.

בעצם, הקשר עם המחלקה במפלגה התחיל עוד בשנת 1969 כאשר אלחנן הרלב ששלח אותנו ב-1965 לקוסטה ריקה הציע שאחליף אותו בתפקיד ההתנדבותי שלו כמרכז הועדה לאמריקה הלטינית, ספרד ופורטוגל במחלקה, וזאת בתאום עם יושב ראש המחלקה, מיכה חריש ומנהל המחלקה, ישראל גת. נתתי את הסכמתי, המשכתי לעבוד בהסתדרות ובזמן הפנוי פעלתי בתפקיד זה במפלגה, בדאגה לקשר עם המפלגות האחיות בחוץ לארץ, וגם כמקבל ומארח את האורחים השונים שלהם.

מיכה וישראל הציעו, מיד בהתחלת עבודתי, שאצא לסיור לאמריקה הלטינית ובמשך 3 שבועות באתי במגע עם מנהיגים שונים של המפלגות האלה והדבר ביסס את הקשר שלנו איתם ומפלגותיהם. כך גם הכרתי מנהיגים שברבות הימים נבחרו לשרים ונשיאים בארצות השונות.

בפעילות הזו עשיתי פסק-זמן, כאשר נסענו לשליחות השנייה במרכז אמריקה, שם פעלנו מאמצע 1978 ועד התחלת 1984. לפני סיום השליחות קבלתי צלצול טלפוני מישראל גת שהתעניין אם בחזרתי ארצה מובטח לי מקום עבודה. עניתי בחיוב שאני חוזר לעבוד בהסתדרות, בקשרים בינלאומיים, אבל אחרי כשנתיים קבלתי הזמנה רשמית מהמפלגה להצטרף לעבוד אצלם ונתתי את הסכמתי. כך סיימתי את הפרק של העבודה

בהסתדרות. בחלוף הזמן מיכה נבחר לחבר כנסת, ישראל החליף אותו כיושב ראש המחלקה לקשרי חוץ ואני קבלתי על עצמי להיות המנהל לא רק לאמריקה הלטינית אלא לכל העולם.

במחלקה לקשרי-חוץ

כאשר התחלתי לפעול במחלקה זו במפלגה, הן כמתנדב וגם אחר-כך, כעובד מן המניין, הייתה זו מחלקה מאוד פעילה, עם 5 עובדים קבועים (יושב-ראש, מנהל, מזכירות) וכ-200 מתנדבים בועדות השונות (אמריקה הלטינית והקריביים; ספרד ופורטוגל; אסיה, אפריקה ואוקיאניה; ארצות-הברית וקנדה; גרמניה אוסטריה ושווייץ; בריטניה ואירלנד; ארצות העולם הערבי והמוסלמי; מזרח ומרכז אירופה; איטליה, קפריסין ומלטה; סקנדינביה; מזרח ומרכז אירופה; בלגיה, לוקסמבורג והשוק האירופאי; זכויות האדם). ועדות אלו נפגשו פעם בחודשיים-שלושה, דנו על היחסים בינינו לבין הארצות והמפלגות. כמו כן בעת אירוח בארץ של נציגי מפלגות אחרות שמשו ועדות אלה כמקום לעדכון חברינו על הנעשה שם והן כמקום בו יכולנו לא רק לשמוע אותם אלא גם להשמיע להם את דעותינו על יחסינו אתם ועל עמדות מפלגתנו בעניינים שונים. כמו כן קיימנו את ה"פורום של ראשי הועדות", שהתכנס מעת לעת, ופעם בשנה אף קראנו לישיבת כל החברים אשר, בעצם, היוותה את מליאת המחלקה.

המחלקה גם פרסמה "אפדייט" שבועי שנשלח למפלגות האחרות בעולם על עמדות מפלגתנו ועלון חודשי ("דף מידע לפעילים"), בו צוינו האורחים שקבלנו או שהיינו עתידים לקבל; הנסיעות שבוצעו לחוץ לארץ לייצוג המפלגה ואלה שתוכננו לחודשים הבאים; ידיעות על הנעשה במפלגות האחרות; הפגישות שקיימנו. כך, הפעילים נהיו מודעים ומעודכנים על פעילות המחלקה.

באותה תקופה שמרנו על קשר הדוק הן עם המשמרת הצעירה והן עם אגף הנשים, שתי קבוצות, שיחד איתנו היו מאוד פעילות בפורומים סוציאליסטים בינלאומיים ("יוסי", של הצעירים ואינטרנציונל של הנשים הסוציאליסטיות). המחלקה גם דאגה להשיג מימון עבור השתתפותם בכנסים השונים של ארגונים אלו. כמו כן, שתפנו פעולה עם תנועת העבודה הציונית שאף הייתה בין הארגונים הבינלאומיים המצורפים לאינטרנציונל הסוציאליסטי.

לקחנו על עצמנו גם לעזור לחברי הכנסת שלנו בעת נסיעתם לחוץ לארץ ועמדנו לרשותם בכדי לתאם עבורם פגישות עם מנהיגי מפלגות-אחרות, במיוחד כאשר הן היו בשלטון, וכל זאת למען האינטרסים של ישראל. עם צמצום התקציבים לפעילות המחלקה, הצטמצמו הן האירוח בארץ לאורחינו מחוץ לארץ והן הנסיעות לייצוג המפלגה בפורומים השונים. התוצאה הסופית הייתה שהפעילות שלנו פחתה, כולל זו של הועדות.